

rer man nu alligevel ikke det Samfundsproblem, saa nemt slipper man ikke fra det. Har man da fuldstændig glemte, at der har været Krig? Betyder det overhovedet ikke mere noget, at hele Verdensøkonomien har været ude af Lave? Er det kun de danske Fagforeninger, der har virket og virker i Dag fuldkommen ødelæggende paa Forholdene her i Landet? De Spekulationstab, vort Land har haft, og som Professor Axel Nielsen for blot to Aars Vedkommende har opgjort til 900 Mill. Kr., og som, hvis man dertil lægger Tabene, som er kommet siden, forøges endnu meget mere — disse Beløb, som Bankerne havde afskrevet i Løbet af to Aar —, betyder de overhovedet ikke noget som helst for den Krise, vi i Øjeblikket er inde i? Nationalbankens Seddelpolitik, der er Følgen af den Valutapolitik, som det nuværende Regeringsparti, Venstre, selv har været med til at gennemføre ved et Forlig i dette høje Ting, betyder denne Seddelpolitik, der i Løbet af tre Aar siden 1924 har nedbragt Nationalbankens Seddelmængde fra omkring 480 Mill. Kr. til ca. 330 Mill. Kr., saa at der altsaa nu er 150 Mill. Kr. mindre i Omløb i Befolkningen, betyder den virkelig heller ikke noget? Betyder den mægtige Kreditindskrænkning, alle vore Banker af den Grund har maattet gennemføre paa meget skrap Maade selv overfor meget sunde Foretagender, heller ikke noget? Jeg vil gerne spørge navnlig Partiet Venstres Repræsentanter, om det heller ikke betyder den mindste Smule for Krisen i Dag her i Landet, at det danske Landbrug i Aarene 1909—24 under Krigen har mere end fordoblet sin Prioritetsgæld, og at det nu faktisk er saadan, at selv om man fra Regeringens Side var i Stand til at afskaffe Skatterne, er Prioritetsgælden for store Dele af Landbruget saa meget for stor, at man alligevel ikke kunde klare sig? Man forlanger Kronepolitikken, Paripolitikken gennemført, men jeg gør opmærksom paa, at den er gennemført i meget betydelige Industriselskaber derved, at man hensynsløst fra Bankernes Side har nedskaaet eller afskaffet Aktiekapitalen. Der sidder her i Landet Tusinder og atter Tusinder af gamle Mænd og Kvinder, som havde deres Sparepenge anbragt i Aktier i Banker, i Industriselskaber, i Handelsselskaber, der er blevet skaaet ned efter Kronepolitikken, efter Paripolitikken, og som har maattet tage Tabene. Hører man Hyl i den Anledning? Er der blevet rejst vældige Nedskæringskampagner overfor andre Samfundslag, fordi disse Samfundsborgere

sidder stille rundt omkring i Hjemmene og lider Nød den Dag i Dag? Hvorfor tager man ikke Konsekvensen? Hvorfor gør man ikke det samme overfor Landbruget? Hvorfor forlanger den høje Regering, der har erklæret sig for ikke at være en Klasse-regering, men en Samfundsregering, ikke med samme Ret, som man forlanger, at Bankerne skal nedskære de usunde Aktiekapitaler, Paripolitikkens virkelige Gennemførelse overfor Landbrugets økonomiske Forhold? Hvorfor gennemfører man ikke der en Politik, der, lige saa haardhændet som Bankerne har maattet gøre det overfor de Selskaber, de finansierede, skærer Landbruget ned, saaledes at det under Hensyn til, hvad Landbrugsejendomme er værd i Dag, atter kan betale sig at være Landmænd? Jeg spørger kun: Har denne Krise i Landbrugserhvervet ingen Betydning for Krisen her i Landet? Landmandsbankkrisen, hvor Staten er blevet bundet med utalte Millioner, betyder formentlig heller ikke noget! Nej, det, der betyder noget efter Regeringens Opfattelse, er Arbejderne, Invaliderne, de gamle, de syge, dem, der er kommet til Skade, og dem, der i Øjeblikket ikke har Forsvar i det nuværende Rigsdagsflertal, dem kan man klippe en bred Rem Hud af, og det er det, man gør. Alle de Befolkningsslag, der ikke tjente under Krigen, der ikke fik nogen Part af Krigsudbyttet, som heller ikke kunde svindle af den samme Grund, dem skærer man i lige til Benene.

Man slipper ikke saa let fra Forklaringen paa Krisen her i Landet, som den højtærede Minister og det høje Ministeriums københavnske Organ tror. Der er mere i denne Sag end dette, at man blot paastaar, at det skyldes en Fagforeningspolitik, at vi har stor Arbejdsløshed herhjemme. For der er vel ikke Kriser i andre Lande? Efter Ministeriets Udtalelse maa man gaa ud fra, at Kriserne naturligvis er afskaffet alle andre Steder end i Danmark. Mig forekommer det ellers, at der er blevet skrevet ret meget ogsaa om Kriser i andre Lande. Der er formentlig heller ikke Arbejdsløshed i de Lande, hvor Lønnen ligger lavere end i Danmark! Maa jeg nævne Tyskland. Der er naturligvis heller ingen Arbejdsløshed — vi har dog hørt Tale om Millioner af arbejdsløse i Tyskland. I England har man ogsaa en mægtig Arbejdsløshed, ja, jeg kan sige, at der er ikke det europæiske Land, som ikke har en meget stor Arbejdsløshed at opvise. Men det betyder naturligvis heller ikke noget for Krisen herhjemme, ikke